

POSTANOWIENIE

Dnia 9 października 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Kala (przewodniczący)

SSN Anna Dziergawka (sprawozdawca)

SSN Marek Motuk

w sprawie skazanego **M. G.** ,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 9 października 2025 r.,
zażalenia obrońcy skazanego
na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 czerwca 2025 r., sygn. akt V KO
92/25, o odmowie przyjęcia wniosku skazanego
o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem
Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 30 listopada 2023 r., sygn. akt II AKa 42/23,
wobec jego oczywistej bezzasadności
na podstawie art. 437 § 1 i 2 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę przekazać do
ponownego rozpoznania Sądowi Najwyższemu (Izbie Karnej).**

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego M. G. wniósł o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 30 listopada 2023 r., sygn. akt II AKa 42/23. W uzasadnieniu wniosku obrońca skazanego wskazał, że skład sądu odwoławczego, który rozpoznawał sprawę, nie spełniał wymogu niezawisłości i bezstronności, co potwierdza także orzecznictwo Europejskiego Trybunału Praw Człowieka.

Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 25 czerwca 2025 r., sygn. akt V KO 92/25, na podstawie art. 545 § 3 k.p.k. odmówił przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania karnego z uwagi na jego oczywistą bezzasadność.

Obrońca skazanego wniósł zażalenie na powyższe postanowienie, zarzucając mu naruszenie art. 545 § 3 k.p.k. poprzez jego błędne zastosowanie i uznanie, że wniosek jest oczywiście bezzasadny, w sytuacji, gdy wniosek nie jest pozbawiony uzasadnienia faktycznego i prawnego.

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przyjęcie wniosku o wznowienie postępowania do rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie okazało się zasadne, co skutkowało uchyleniem zaskarżonego postanowienia i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Najwyższemu (Izbie Karnej).

W pierwszej kolejności wskazać należy, że Sąd Najwyższy oparł zaskarżone postanowienie z dnia 25 czerwca 2025 r., sygn. akt V KO 92/25, o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 30 listopada 2023 r., sygn. akt II AKa 42/23, na podstawie art. 545 § 3 k.p.k. wobec jego oczywistej bezzasadności, na błędnym założeniu, że wniosek ten został złożony przez skazanego. Powyższe stwierdzenie pozostaje w sprzeczności z materiałem zawartym w aktach sprawy (k. 3-6 akt sprawy V KO 92/25), z którego wynika, że wniosek o wznowienie został sporządzony wyłącznie przez obrońcę skazanego, co wynika także z uzasadnienia zaskarżonego postanowienia (k. 5 akt sprawy V KZ 39/25).

Tym samym stwierdzić trzeba, że zastosowany przez Sąd Najwyższy w przedmiotowej sprawie tryb określony art. 545 § 3 k.p.k. jest oczywiście wadliwy, albowiem jest on zastrzeżony dla wniosków o wznowienie sporządzonych osobiście przez skazanego, a nie jego obrońcę. Zgodnie z treścią art. 545 § 3 k.p.k. sąd, orzekając jednoosobowo, odmawia przyjęcia wniosku nie pochodzącego od prokuratora, adwokata, radcy prawnego albo radcy Prokuraturii Generalnej bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku, w szczególności odwołującego się do okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu o wznowienie postępowania, wynika jego oczywista bezzasadność.

Treść tego przepisu ma zatem zastosowanie do osobistych wniosków skazanych, a nie wniosku sporządzonego przez profesjonalny podmiot, co miało miejsce w rozpatrywanej sprawie.

W tej sytuacji zażalenie obrońcy skazanego skutkowało uchYLENIEM zaskarżonego postanowienia i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Najwyższemu (Izbie Karnej).

[J.J.]

[a.ł]

Anna Dziergawka Dariusz Kala Marek Motuk